

Af mere specifikke krav, der bør kunne stilles til de udenlandske ordninger i forbindelse med en godkendelse på lempeligere vilkår, kan nedenstående nævnes. Da der skal ske en konkret vurdering af hver enkelt pensionsordning, er der ikke tale om en udtømmende opremsning.

Kendetegnende for pensionsordningerne, der i dag er omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, er blandt andet, at midlerne ikke må blandes med persons private midler, og at denne som udgangspunkt ikke må have privat rådighed herover i selve opsparingsperioden. Dette princip bør også håndhæves i forbindelse med godkendelse af udenlandske pensionsordninger på lempeligere vilkår ud fra en betragtning om, at der skal være sikkerhed for, at pensionsmidlerne er til stede på ordningen i hele opsparingsperioden. Det bør derfor ikke være muligt at få anerkendt en udenlandsk ordning, hvor de opsparede midler ikke er skarpt adskilt fra opsparerens andre aktiver, som vedkommende kan råde over.

Det formodes, at der - ligesom i Danmark - ikke i udlandet er mulighed for, at aktiver, der er skudt ind i en pensionsordning, ikke også reelt er overgået til pensionsordningen eller forsikringselskabet mv., og der dermed er en skarp adskillelse mellem opsparerens egne aktiver og aktiver indskudt på ordningen. Hvis der ikke er en skarp adskillelse, skal der ikke ske godkendelse af en sådan ordning.

Efter de gældende regler i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 kan en pensionsopparer tidligst få udbetalt sin pension, når den pågældende når efterlønsalderen. Aldersgrænsen er begrundet i, at de opsparede midler skal anvendes til pensionering. Skatterådet kan dog tillade, at pensionen udbetales tidligere for særlige erhvervsgrupper, for hvem der gælder en obligatorisk lavere pensionsalder.

Når der er tale om en pensionsordning, som ønskes godkendt på lempeligere vilkår, bør de danske myndigheder have vished for, at ordningen ikke kan udbetales inden et tidspunkt, som efter danske normer kan anses for et anerkendelsesværdigt pensioneringstidspunkt. Derfor bør der ikke accepteres et pensionstidspunkt, der ligger tidligere end 55 år, hvis der ikke som følge af et særligt erhverv i udlandet er accepteret en lavere pensionsalder dér. Landsskatteretten har ved en kendelse, der er offentliggjort i TFS 1998.221, afgjort, at en pensionsordning med en pensionsalder på 50 år bevirker, at ordningen ikke svarer til godkendte danske ordninger.

Hvis en særlig erhvervsgruppe i udlandet har fået tilkendt en lavere pensionsalder end det, der normalt

gælder i det pågældende land, må de danske myndigheder også anerkende denne lavere pensionsalder. I Danmark har Skatterådet godkendt lavere pensionsalder for blandt andet balletdansere ved det Kongelige Teater og piloter. Det kan tænkes, at der i udlandet findes erhverv, som ikke er kendt i Danmark, men hvor opsparereren som følge af, at erhvervet medfører hurtig nedslidning, har mulighed for at opnå en tidligere udbetaling af pensionen. Dette kunne f.eks. være kulminnearbejdere.

Selvom en lavere pensionsalder er godkendt for en særlig erhvervsgruppe, skal pensionen dog kun godkendes som fradragsberettiget i Danmark, hvis der i øvrigt efter danske normer er tale om pension.

Når en lavere pensionsalder er anerkendt for den pågældende opsparer, vil det betyde, at en udbetaling i overensstemmelse med ordningens vilkår, mens opsparereren er skattepligtig til Danmark, tillige skal anerkendes skattemæssigt i øvrigt. Det vil f.eks. sige, at ordningen ikke skal betragtes som førtidigt ophævet, hvis den kommer til udbetaling, når opsparereren f.eks. bliver 55 år.

En pensionsordning kan som udgangspunkt kun udbetales til normal beskatning i forbindelse med, at personen har opnået den krævede alder, der er indtrådt invaliditet eller ved personens død. Imidlertid er der i de senere år åbnet for, at pensionsmidler på kapitalpensioner også kan hæves ved livstruende sygdom samt ved børnepasningsorlov, jf. eksempelvis pensionsbeskatningslovens § 10, stk. 1, nr. 3.

Hvis der i udenlandsk lovgivning findes lignende undtagelser i forbindelse med udbetalinger af kapitalpensioner, bør sådanne undtagelser tillige anerkendes. Ligeledes må det accepteres, at undtagelserne kan have en anden karakter end de danske, f.eks. at pensionen kan udbetales ved børns kritiske sygdom.

Når en ordning er anerkendt på lempeligere vilkår, vil det således betyde, at hævninger i overensstemmelse med ordningens vilkår skal accepteres skattemæssigt. Det vil f.eks. sige, at det ikke skal betragtes som en førtidig hævning, jf. pensionsbeskatningslovens § 30, hvis der i forbindelse med f.eks. børns kritiske sygdom sker udbetaling fra ordningen, mens opsparereren er skattepligtig til Danmark.

Man bør dog ikke skattemæssigt anerkende udenlandske ordninger, hvor der generelt kan ske hævning af midlerne til almindeligt privatforbrug. Hvis dette er tilfældet kan en sådan ordning vanskeligt anses for en pensionsordning. Hvis en hævning af midlerne til almindeligt privatforbrug medfører, at der sker en økonomisk sanktionering svarende til hvad der gælder i